

καὶ ὅτι νιτράδαν ἥθελε ἔχαπεστείλειν / ἀφέντης ὁ Θεὸς τόσον χειμωνικὴν ὡσὰν καὶ
καλοκαιρινὴν νὰ μοιράζεται εἰς τὴ μέσην νὰ παίρ / νη ἡ αὐτὴν ἀδελφήν του τὴν ἐμι-
τὴν καὶ τὴν ἄλλην ἐμισῆν νὰ τὴν ἐδώνῃ τοῦ ἀφέντην τοῦ / ιερομονάχου τοῦ ἀδελ-
φοῦν της ἔως πότε ζῆν. Καὶ ἀποθάνοντας τοῦ αὐτοῦ ἀφέντη / ιερομονάχου νὰ τοῦ γη-
λέγειν νὰ τὸ τρώγην ἡ αὐτὴν ἀδελφήν του ἔως πότε ζῆ καὶ με / τὰ τὸ θάνατόν της
νὰ πηγαίνην τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὃπου ἥθελε παρανγγείλειν / ὁ ἄνωθεν ιερομόναχος μὲ
τενσταμέντον του καὶ νὰ εἴναι κρατημένην ἡ αὐτὴν / ἀδελφήν του ὡς νοικοκυρὰ
ὅπου τὴν ἐκάνειν νὰ βάνη καὶ κοποιὰ μέσαν στὸ αὐ / τὸν πρᾶμα νὰ τὸ ἀναστήνην
νὰ κάνην διάφορον νὰ ἔχην καὶ ἡ μιὰ μεριὰ καὶ ἡ ἄλλη διάφορον. "Οθεν λέγειν
καὶ τοῦτον ὁ ἀφέντης ιερομόναχος ὅτιν ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ / ὄρισην καὶ ἥθελεν τοῦ
τύχειν χρεία ἥγου ἀσθένεια σωματικὴν ὃπου νὰ μὴν ἡμπορῆ νὰ / πορευτῆν νὰ μπο-
ρῇ νὰ ἔχῃν πάλιν ἔξουσία νὰ πουλῇ τὸ αὐτὸν πρᾶμα καὶ / ὅτιν ἀσπρα πάρειν στὴν
τιμὴν τοῦ αὐτοῦ πραμάτου νὰ παίρνην ὁ αὐτὸς ιερομό / ναχος τρία μερδικὰ καὶ ἡ
ἀδελφήν του ἡ ἄνωθεν ἔνα. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν καὶ στε / ρέωσιν τοῦ παρόντος
γραμμάτου βάζειν καὶ ἀλληλογία ὁ αὐτὸς ιερομόναχος ρεά / λια πενήντα ἥτοιν 50/
τὰ τριάντα τοῦ μπέγην καὶ τὰ εἴκοσιν τοῦ βοϊβόντα ὅ / ποιος ἥθελε εύρεθῆν νὰ
πάγην ἐναντίο τοῦ παρόντος γραμμάτου ἡ νὰ σκαντα / λίσην εἰς τὸν μπαρὸν ται-
ριασμὸν καὶ νὰ εἴναι κρατημένην ἡ αὐτὴν ἀδελφήν του νὰ / πέμπη τοῦ ἄνωθεν ἀδελ-
φοῦν της τὴν μπάρτην του ὃπου τοῦ γγίζειν ἐδῶ εἰς τὴ Ναζία / καὶ ἂ δὲν ἥθελε τοῦ
τὴν μπέμπειν νὰ ἔχῃν πάλιν ἔξουσία νὰ δώνῃ τὸ πρᾶμαν του / ὅτινος θέλειν ἐπὶ
ἀξιοπίστων παρακαλετῶν μαρτύρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένων.

—Μελέτιος γερομόναχος στέργω καὶ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.

/ .Φραντζίσκος Πρόσπορης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν—

/ —Νικόλας τῆς Ζορένας μάρτυρας—

/ —Ίωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

95

Ἀναγνώσιη

φ. 58r *

/ Φ. 54

/ [.....] μηνὶ Νοεβρίου 8/ τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία / [κάμοῦ
τοῦ] ὑπογράφοντος νοταρίου ὁ αὐτὸς Κωσταντῆς Σπάθαρος καὶ λέγειν πώς / [... ἄσ] πρα

* Τὸ φύλλο 58 ἔγει σχῆμα μικρότερο ἀπὸ τὰ συγχρισμένα φύλλα τοῦ Κώδικα.

όπού νουμενάρειν εἰς τὸ γράμμα ὅπού ἐκάμασιν μὲ τὸν ἀφέν / [τὴν] Ἰακουμάκην Μπαρόντζην τὸ παντίκιν ποὺ τὸς ἥδωκε κοντὰ στὸ ἄ / μπέλιν τοις νουμενάρειν πώς ἔδωσεν ὁ αὐτὸς Κωσταντῆς τὰ ἐμισά / καὶ τὰ ἄλλα ἐμισὰν ὁ γαμπρός του ὁ μαστρο Κωσταντῆς τώρι λέγειν / πώς τὰ ἐκεῖνα ἀσπρα εἶναι τῆς θυγατέρας του τῆς Λουκρετζίας / καὶ ἔχου το μαζίν μὲ τὸν ἄντραν της καὶ ἔτζι τὸ βάνει διὰ γράφου / πώς δὲν ἔχειν νὰ κάμην εἰς κάθεν καιρὸν ἔνμπροσθεν τῶν κά / τωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων.

- / —Θωμᾶς Μιχαλίτζης μάρτυρας παρακαλετὸς
- / —Μιχελέτο Σιγάλα μάρτυρα παρακαλετὸς—
- / —Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

96

Ἄντι καταβολῆς δόση

φ. 58^r

/ Ἐβγαλμένη ἀπὸ Μάρκο / καὶ πάλι ἀπὸ τὸν υἱόν του.

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Νοεμβρίου 8/ εἰς τὸ σπίτιν / κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν ὁ κύριος Μάρκος Καλογείτονας / καὶ ἡ κερά Κατερίνα θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Στεφάνου τοῦ Τζίρου λέγοντας ἡ αὐ / τὴν Κατερίνα πώς ἐπειδὴ καὶ νὰ τὴν ἥπγασεν ὁ ἀνωθεν κυρ Μάρκος νὰ / τῆς γυρεύην ἔξε ρεάλια πώς τοῦ τὰ ἐχρεώστειε ὁ κύρης τῆς ἀνωθεν Κατερί / νας ὁ ποτὲ Στέφανος ως κληρονόμισάν του λέγειν ὅπού εἶναι ἔτζιν ἐπειδὴν καὶ νὰ / μὴν ἔχην ἡ αὐτὴν Κατερίνα τὰ ἔξε ρεάλια νὰ τοῦ τὰ δώσην ἐπέσασιν εἰ / σὲ συνμπίθασιν ἀναμεταξύν τοις διὰ νὰ μὴν πηγαίνουσιν εἰσὲ κρίσεις νὰ / κάνουσιν δξοδες καὶ δίνει του ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ αὐτοῦ Μάρκου τὸ χωρά / φιν ὅπού ἔχειν ἀπὸ τοῦ ἀνωθεν πατέρα της εἰς τὴν τοποθεσία τοῦ Δρυμοῦ / λεγόμενον στὶς Στεφάνες καθὼς εύρισκεται μὲ τὰ δέντρα ὅπού ἔχειν μέσαν / ἥγου δύο ἀμυγδαλίες καὶ μία ἀγλαδιὰ καὶ συκιές καὶ μία ἐρινιὰ καὶ μὲ / τὴν βρύσην ὅπού ἔχειν μέσα καὶ μὲ πᾶσα ἄλλο του δικαίωμα καὶ ποσσέσαν συν / μπλιάζειν εἰς τοῦ κύριος Μιχάλη Μπαραρᾶ τὸ ἀμπέλι καὶ τοῦ ἀγριοκόπελου / τὸ ὅποιο πρᾶμα τοῦ τὸ δίδειν διὰ τὰ ἀνωθεν ἔξε ρεάλια τὸ χρέος. Καὶ ἀ / κόμη ἔδωσέν της καὶ ἐδῶ πρεζέντες ἀσπρα ἐβδομήντα πέντε ἥτοιν (γούμερο) 75/ / καθὼς ἐσυνφωνήσασιν ἀναμεταξύν τοις καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τὸ παραδί / νειν καὶ ρεφουδάρει τοῦτον εἰς τὸ χέριν του νὰ τὸ κάμη ως θέλει καὶ βούλεται καὶ / διὰ κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ ἥθελε εύρεθῆν τινὰς νὰ δώσην πείραξιν / τοῦ αὐτοῦ ἀγοραστῆν ἢ τῶν διαδόγων του νὰ τζή πειράξῃ / καὶ νὰ γυρέψῃ δι-